

Joulua

ystävänäni

1997



PÄÄSKELTÖ

Pääkirjoitus

Joulu on taas kerran saavuttanut meidät eikä sitä ole pakeneminen. Vuosittaisista juhlista joulu on kenties näkyvin. Se pistää silmään jo reilusti ennen aattoa ja näkyy kaduilla vielä pitkään sen jälkeenkin. Toisin sanoen joulu ei jätä ketään kylmäksi.

Palautetta on vastoin odotuksiamme tullut, joten suuri kiitos mielipiteistänne. Olemme lukeneet kaiken lukemisen arvoisen ja alamme pikkuhiljaa kehittää lehteämme teille mieleisemmäksi lukea.

Joulunumeromme pursuaa hyviä jouluaiheisia (ja aiheettomia) juttuja, joita ilman joulu ei olisi mitään.

Koe joulun fanaattisuus. Lue miksi Suomi sukki ja jos satut olemaan joulupukin suuri ihailija, nyt on onnenpäiväsi, sillä lehtemme sisältää jopa kolme joulupukkiaiheista juttua.

Ja muistathan olla kiltisti, sillä Penttilä ja hänen pikku apulaisensa eivät pidä tuhmissa lapsista. Erittäin hyvää joulua kaikille.

Päätoimittaja Antti Hyrkäs

Toimitus

Päätoimittaja	Antti Hyrkäs
Toimitussihteeri	Lotta Lehtonen
Taittajat	Ville Tulkki Hanna Sauli
Tömittajat	Lotta Lehtonen Satu Weckman Sanna Pitkänen Linda Lappalainen Ville Tulkki Hanna Sauli Anna Heinonen Sonja Tolvanen Johanna Närvi
Kannet	Linda Lappalainen
Vastaava opettaja	Mervi Potka

Sisällysluettelo

- 2 Tämä sivu
- 3 Oppilaskunnan hallituksen ikioma sivu
- 4 JOULUreseptejä
- 5 Katsaus JOULUpukin lookkiin
- 6 historiaa: JOULUpukki
- 7 Asiaa tarjottimista
- 8 Atelstin JOULU
- 8 Suomi sukki!!!
- 10 Eriä toimitusaiheinen (pitkä)
JOULUkirjoitus
- 12 JOULUtonnttu
- 13 Onko JOULUpukki olemassa
- 14 Suuri JOULUlahjagallup
- 15 Ikuisen JOULUN kauppa
- 16 Toppö toivottaa JOULUA!
- 17 JOULUevankeliumi
- 18 Bändiesittely

X-MAS FREE -leimoja seuraten vältät ainakin enimmät maininnat joulusta



PEPSI VS COKIS

Lukiessamme Pärskeiden viime numeroa löysimme artikkelin, jossa kritisoitiin oppilaskunnan hallituksen päätöstä hankkia Pepsi-automaatin tilalle Coca-Cola-automaatti. Jutussa oli virheitä, joten oppilaskunnan hallitus haluaa tuoda esille oman kantunsa ja päämäärinsä.

Pepsi automaatin toiminnassa oli jatkuvasti ongelmia (= useita kertoja päivässä), ei satunnaisesti, kuten artikkelissa viitettiin, ja huolta Sinebrychoffilta sai vain silloin tällöin. Tämä tuotti OPKH:n jäsenille suhteettoman paljon vaivaa ja työtä. Asiasta keskusteltiin hallituksen kesken runsaasti ja päädyimme siihen lopputulokseen, että automaatti täytyy vaihtaa. Sinebrychoffilla, joka Pepsi-konsepti toimitti, ei ollut mahdollisuutta toimittaa meille uutta konetta, joten otimme yhteyttä Coca-Cola Companyyn.

Oppilaskunnan hallituksen tarkoituksena ei ollut, eikä edelleenkään ole, hankkia mahdollisimman paljon rahaa, vaan moda viihtyisyyttä kouluun. Pepsi-automaattista myydyistä juonista saadut rahat menivät lähes kokonaan sen vuokran maksuun ja uusien juonien ostoon. Cokis-automaatin hoitaa Coca-Cola Company, eikä siitä ole oppilaskunnalle sen paremmin tuloja kuin menojaakaan.

Pärskeiden artikkeli toi myös esille Coca-Cola Companyn kyseenalaisen maineen ylikansalisenä yhtiönä. Tämä on tunnettu tosiasia, mutta myös Pepsi on erittäin laajalle levinnyt yritys ja sen tekemisistä on aivan yhtä paljon kielteisiä huhuja. Artikkelissa sanottiin myös, että suurin osa oppilaskunnan jäsenistä pitää Pepsiä paremman makuisena. Oppilaskunnasta löytyy kuitenkin monia ihmisiä, joiden mielestä asia on päinvaoston, siksi paljon kritiikkiä saimme yhtiön valinnasta Pepsi-automaatin ilmestyttyä kouluun. Ja makuaasioistahan on turha kiistellä...

Kritiikki on aina tervetullutta ja sitä voi esittää vaikkapa oppilaskunnan hallituksen kokouksissa, jotka ovat kaikille oppilaille avoimia, tai tulemalla suoraan oppilaskunnan toimistoon kertomaan mielipiteensä. Kokousten pöytäkirjat ovat myös julkisia, ne löytyvät oppilaskunnan ilmoitustaululta, joka on alimmasta kerroksessa.

Oppilaskunnan hallitus
...ja hyvää joulua kaikille!!!



Kun Korkeasaaren Sirkus* muutti Vaasaan (eli Suomen Lukiolaisten Liiton 13. Säätömääräinen Liittokokous)

Teksti: Anna Savolainen
Kuvat: Vesa Hölttä

Tämä juttu on erittäin asenteellinen ja puolueellinen, mutta myös hyvin totta!

Tämän vuotuisen SLL:n liittokokous oli katastrofi. Puheenjohtajaksi valittiin Elinor Bradshaw, sätkynukke, joka pääsi puheenjohtajaksi ainoastaan poliittisen pelin ja Lauran kannattajien... krapulan... takia. Toiseksi varapuheenjohtajaksi valittiin Timo Salmi ja toiseksi kokoomuslainen pikkupoliitikko Tamás Nádor, jonka sanat ovat tekoja suurempia. Liittokokouksen aikana saatiin kuulla läheisten sekaan Helsingin piirin sihteerin Juha-Pekka Vienon ja Itä-Suomen piirin puheenjohtaja Anssi Törmälän kummitkin omansa osaavia henkilöitä. Ressuista myös Jussi Halli pääsi liittokokoukseen.

Toinen puheenjohtajachdokkaista oli viime keväänä Ressusta kirjoittanut Laura Amanala, joka vuoden 1997 toimi SLL:n ensimmäisenä varapuheenjohtajana, vuoden 1996 HEP:n (Helsingin piirin) hallituksen puheenjohtajana ja lukuvuoden 1995-96 Ressun lukion oppilaskunnan puheenjohtajana. Elinor puolestaan oli ennen ehdokkuuttaan toiminut vuonna 1997 liittokokouksessa, EGN:n (Elev- och Gymnasistorganisationen i Norden) puolesta ja FIBS ry:n varapuheenjohtajana, vuonna 1996 FIBS ry:n sihteerinä sekä oppilaskunnassa. Elinorin vaalivoittoon vaikuttivat hänen kannattajiensa harjoittama mustamaalaus ja piirin puoluepoliittinen peli. Mitä ilmeisimmin 102 äänivaltaista edustajaa ei osunut ajatella omilla aivoillaan, 50 Lauran kannattajia oli vielä nukkumassa krapulaansa pois ja monet Lauran kannattajista eivät olleet äänivaltaisia. Lauran puolesta puhui kokemus, näkemys, osaaminen, rohkeus, tieto ja taito, nähtävästi tämä ei kuitenkaan riittänyt. Jos enemmistö todella halusi Elinorin, emme olisi voineet tehdä mitään. Aivan eri asia kuitenkin on, halusiko enemmistö Elinorin vai pakotettiin

heidät siihen. Itse jätän puheenjohtajavalinnasta eriyvän mielipiteen.

Kaikki vastuu tästä jutusta kuuluu allekirjoittaneelle, ei Pärskeillä, eikä kenellekään muulla ole vastuuta tästä.

SLL vuonna 1998
Puheenjohtaja: Elinor Bradshaw
Varapuheenjohtajat: Timo Salmi & Tamás Nádor
Liittokokous: Anssi Törmälä, Mikko Saukoski, Jussi Halli, Tuomas Kurttila, Marja Koskela, Kai Mykkänen, Vertti Kiukas, Karri Karanko, Joakim Borgar, Kari Asikainen, Heikki Uusitalo & Juha-Pekka Vieno

* Tätä ilmausta Elinor Bradshaw käytti Lauran vaalikampanjasta. Allekirjoittanut kiistää, sillä Korkeasaarissa ei ole sirkusta, ainoastaan eläintarha.

©Anna Savolainen, 1997



SLL -98

Kuppi kuumaa kynttilän valossa

Joulun aika on täynnä tunnelmia, joista monet syntyvät tuoksuista, mauista, valosta tai oikeammin hämärästä...sekä itse tehdyn ilosta! Saahan Joulun kyllä lähikaupastakin, vielä vähemmällä vaivalla. Siinä, missä hyllyiltä kerää maitopurkit, serlat ja omokolorit, heittää sitä ostoskäryihin samalla kynttiläpaketin ja purkin glögiäkin. Ja sitten kotona puretaan kauppakassit, lajitellaan ostokset. Mutta missä on tunnelma? Täyteentupatuilla, kaupanhyllyillä, tulvivissa kassajonoissa, muovikassissaako? Ehkäpä se löytyykin juuri siitä, että jaksaa nauttia hieman vaivaa. "Vaivaa" kutsua ystävät koolle, nauttia hyvästä seurasta ja oman Joulun tekemisestä. Sitä ei tunnelmaa osteta kaupasta, sillä ei ole hintaa. Joulutunnelma syntyy... vaikkapa näin:

"Hunajaiset" kynttilät

Kynttilöitä voit valaa lämmönkestäviin, eri muotoisiin tai värisiin laseihin. Kynttilämassaa (karkeita steariiniirakeita) saat askartelukaupasta. Sulata sitä peltiastiassa, jonka panet kattilaan vesikeitetyyn vesihauteeseen. (Vesihaude on tärkeä, jotta steariini syttyisi tuleen. Pidä vieressä kattilan kantta sammuttaaksesi turvallisesti mahdollisen tulon. Älä pane kylmään hauteeseen! Älä heitä steariiniin vettä!...Äläkä vielä luovuta - kaikkihan on vaarallista!) Lisää massaan muutama pala mehiläisvahaa. Se antaa kynttilöille lämpimänkeltaisen värin ja hunajaisen tuoksun. Solmi pätkä kynttilälankaa hammastikun ympärille.

Kiinnitä toiseen päähän pieni, metallinen paino (mutteri...). Aseta tikku lasin päälle poikittain niin, että paino yltää pohjaan. Kaada sulaa massaa lasiin ja anna jäähtyä hitaasti, peitettyinä. (Hitaasti, jottei palava kynttilä roiskisi!) Leikkaa jäähtyneen kynttilän sydän sopivan pituiseksi.

Oletko saastanyt rannalta joskus keräämäsi simpukankuoria? Vala kynttilämässä niihin - saat kauniita, erikoisia kynttilöitä!

Lämmin omenabooli

Aineet:

- 2 l ompumehua
- 2 pientä omenaa
- 8 kokonaista neilikkaa
- 1 tl maustepippureita
- 2 pientä kanelitankoa
- 2 rkl fariinisokeria
- 1 maustemitta raastettua muskottipähkinää

Pistele neilikat ompuihin. Kaada kattilaan mehu, lisää omput ja maustet. Jätä n.10 tunniksi puolelle, jotta maut pääsisivät kunnolla oikeuksiinsa. Vuonna tarjotaan lämpimänä, joten hauduta sitä juuri ennen tarjoilua viitisen minuuttia hyvin miedolla lämmöllä.

Kaada booli glögilaseihin, sytytä kynttilät ja nauti hyvien ystävien seurassa!

Johanna Närvi

Joulu on taas, joulu on taas, kattilat täynnä puuroo...?

Oletko lopen kyllästynyt jokajouluisiin piparkakkuihin, joista poikkeuksetta vähintään ensimmäinen pellillinen palaa mustiksi korpuiksi? Mitä muutakaan kuin pipareita ja joulutorttujen ahmitkain koko joulunajan, päivästä toiseen, niin kotonasi kuin mennessäsi ihan minne tahansa kylään. Kaipaatko jotain vaihtelua, kenties makuja maailmalta perinteisten jouluherkkujen lisäksi?

Aloita vaikka tästä eteläamerikkalaisesta porkkanapähkinäkakusta niin takaan, että sen leipominen jää perinteeksi.

Mamá Carmencitan Torta de Zanahoria

Valmistusainet:

- reilu 3 dl öljyä
- 5 dl vehnä jauhoja
- 4 munaa
- 7,5 dl porkkanaa raasteina pieniksi
- lähes 4 dl saksanpähkinöitä murskattuina
- 5 dl sokeria (voi makunsa mukaan vähentää...)
- 1 tl suolaa
- 2 tl leivinjauhetta
- 2 tl kanelia

Valmistus:

Vatkaa käsin öljy ja sokeri keskenään. Lisää munat yksitellen, vuorotellen jauhon kanssa, johon on lisätty kuivat ainekset (suola, kaneli ja leivinjauhe). Lopuksi lisää porkkanaraaste ja pähkinärouhe. Sekoita huolellisesti. Paista voidellussa ja korppujauhohetussa isohkossa vuossa 175°C:ssa tunnista puoleentoista tuntiin.

Jos leipoessasi joku näyttää menevän täysin mönkään, kysy neuvoa Itse Kokilta 00-58-2-7311543 (mikäli taidat espanjaa...).

Sonja Tolvanen

KAIKKI MITÄ ET OLE JOULUPUKIN VAATTEISTA AJATELLUTKAAN



On tullut aika pohtia yhtä tämän hetken polttavimmista asioista: sopivatko Joulupukin vaatteet nykypäivän muotiin ja miten käytännölliset ne ovat? Tätä kysymystä liian harvat ovat julkisesti miettineet. Siispa täytyy nostaa se esille kaiken kansan pohdittavaksi.

Pukin vaatteet ovat vuosikymmeniä pysyneet samanlaisina: pitkä punainen paltto, jossa on valkoiset karvareunukset, punainen huppalakki ja piiniitkät, kihara, valkoinen parta. Onko syytä muuttaa Pukin ulkonäköä nykyaikaisemmaksi?

Pukin parta

Jo vuosia ovat pitkät parrat olleet poissa muodista, tai ainakaan pitkäpartaisia miehiä ei Joulupukkia lukuun ottamatta juuri näy katukuvassa. Ja sehän taas on luonnollisesti itsestään selvää, että naiselle ei parta kasva.

Parralla on oikeastaan tarkoin harkittu tehtävä. Pukkina esiintyvän perheen isän henkilöllisyys täytyy pitää piilossa. Olisihan se perheen pienimmistä vielä pelottavampaa, jos isän naaman peitteeksi olisi parran sijasta kiedottu esimerkiksi jenkkihuivi. Jenkkihuivi sitä paitsi nuorentaa aika lailla, jos nimittäin halutaan, että tuo kiltti mies pukinkaavussaan on vanha tai ainakin vanhannäköinen.

Pukin takki

Tarkastelkaamme seuraavaksi takkia. Pitkä takki on talvella ainakin lämmin. Pukin takamus siis pysyy lämpimänä silloinkin, kun hän istuu reessä matkatessaan pimeällä taivaalla. Väryndistelmänä punavalkoinen on kulunut juttu, mutta karvareunukset ovat fofossa muotiin. Tosin valkoinen pistää liikaa silmään, sillä kontrasti on vahva. Toisaalta kun Pukki liikkuu talvisin, valkoinen väri sopii hyvin lumen sävyyn. Ja onhan punainen joulun väriksi tunnustettu, joten suotakoon tämäkin muotivirhe Pukille anteeksi.

Materiaali voisi kyllä olla muodikkaampaa. Esimerkiksi punainen lindamainen pvc-muovi sopisi hyvin jouluun jo kiillon vuoksi. Siitä voisi sitten pukin sylissä istuessaan peilailla ja etsiä kauneusvirheitä tai ihastella hyvää ulkonäköään. Tosin lapsille ulkonäkö ei taida olla se kaikkein tärkein asia. Se hyvä puoli pvc-muovissa myös olisi, että pienimpien lasten "vahingot" valuisivat mukavasti takkia pitkin maahan, ja loput tahrat olisi helppo pyyhkiä rätillä.

Näin Pukki säästyisi pesulalaskuilta ja epämiellyttävältä hajulta.

Pysyäksemme vielä Pukin takissa, panee miettimään, miten Pukki jaksaa istua sisällä paahtavassa kuumuudessa paksu paltto päällä ja vielä kuunnella hymyssä suin lasten löpinöitä. Tälle asialle ovat monet asiantuntijat tai ainakin minä miettineet vastausta. Mahdollisuuksia on monia. Pukin takin sisällä saattaa olla uutta teknologiaa oleva tuuletusjärjestelmä. Siitä, pyörikö vuoriin kiinnittyneinä pienet tuuletin vai onko takin sisään asennettuna jäinen vuori (ei jäävuori, vaan takin vuori), ei ole vielä tietoa. Tämä jälkimmäinen vaihtoehto vähentäisi huomattavasti hikoilua. Jäävuori täytyisi vuorata muovilla, jotta se ei sulaessaan kastelisi Pukkia.

Pukin dödö

Koska Pukki on aika tanakka papparainen, hikoilua ei mitään luultavimmin voi välttää. Hien hajun ehkäisemiseksi täytyy Pukin käyttää vahvoja hajusteita, jotta hänen lähedettyään ei jälkeen jäisi epämiellyttävää hajua. Takin taskusta saattaisi pengottaessa löytyä isohko tuoksupussi tai WC:ssä käytetty hajuste.

Kesäasusteeksi takki ei käy tai ainakaan kukaan täysijärkinen ihminen ei sellaista kesähelteellä päällään käytä. Lasten kuvakirjoissa Pukilla on kesällä yllään vain valkoinen aluspaita ja shortsit tai boxerit, mutta jos Pukin ainoa asu on punainen takki, muuttaako Herra kesällä kylmiöön vai jommalle kummalle navalle asumaan.

Pukin vaatekaappi

Onko Pukilla sitten kaapissaan yksi vai useampi kappale tätä muodikasta asuaan? Jos Pukki omistaa vain yhden kappaleen, luulisi, että se on jo ehtinyt kulua puhki monta kertaa. Mitä luultavimmin Pukin vaatekomero on täynnä VAIN HÄNELLE, YKSINOIKEUDELLA suunniteltuja punaisia takkeja ja hattuja, vieläpä erikokoisia siltä varalta, että kiloja kertyy liikaa kinkusta ja muista joulutöperöistä. Mutta kuka saa kunnian valmistaa Pukin vaatteet?

Anna Heinonen



PIENI BRIIFFAUS JOULUPUKIN HISTORIAAN

Joulu on meille suomalaisille ainakin päällisin puolin ihan selvä juttu. Silloin juhlitaan Jeesuksen syntymää, syödään kiikkua, tanssitaan kuusen ympärillä ja jaetaan lahjoja. Vaikka joulupukki kuuluukin lähinnä pikkulasten Joulun, on siitä tullut eräänlainen joulun symboli.

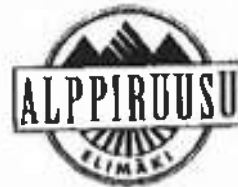
Joulupukin hahmo suuntaa juurensa St Nicholasista, saksalaisesta pyhimyksestä, joka herätti kolme murhattua lasta kuolleista. Hän myös pelasti köyhän perheen kolme tytärtä prostituutioon myymiseltä tiputtamalla kultaa heidän savupiipustaan, jotta vanhemmilla olisi rahaa maksaa tyttöjen myötäjäiset. St Nicholasista tuli lasten suojeleluspyhimys.

Pyhän Nicholasin palvelonta oli suosittua keskiajalla, ja palvelonta tuli traditio Sveitsissä, Saksassa ja Alankomaissa, jossa hänet yhdistettiin lapsiin ja lahjojen antamiseen. St Nicholasin juhlaa juhlittiin 6. joulukuuta.

Euroopan maastamuuttajat toivat tarinan Amerikkaan. Ehkäpä suurin vaikuttaja joulupukin kehittämisessä nykyiseen olemukseensa oli Clement Clarke Mooren runo "A Visit From St Nicholas" vuodelta 1822. Se on kaikkien joulupukkisatujen isä.

Asia, johon on syytä kiinnittää huomiota, on joulupukin punavalkea asu. Joulupukin vaatteiden väri ei ollut suinkaan itsestäänselvyys. Esimerkiksi Mooren runossa hän oli pukeutunut noesta ja tuhkasta tahriintuneisiin turkkisiin. Isä Joulu on pitkän uraputkensa aikana ehtinyt käyttää monen värisiä vetimiä. Punavalkea asukokonaisuus vakiintui vasta 1900-luvun alkupuolella kun Coca-Cola puki Joulupukin yhtiönsä väriihin mainostaakseen kockista. Uskokaa tai älkää, joulupukki on korruptoitunut.

Antti Hyrkäs

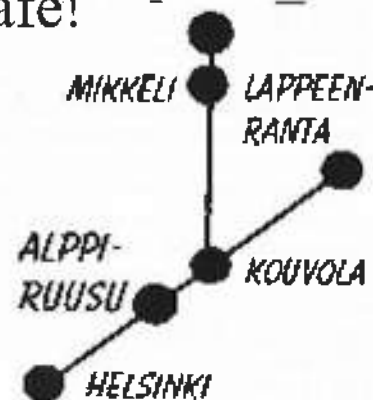


We wish you a merry christmas...
Matkalla, mökille, mummolaan?

Muista pysähtyä hyvän meiningin Road House
Cafessa G-tiellä Elimäellä 115 kilometriä
Hesasta, 25 ennen Kouvolaa.
Meiltä saat pizzat, pastat ja burgerit sekä
hilpeän joulufiiliksen

See you at Road House café!

tel. 05-3776868



Tarjottimien Mysteerit

Montaa resulaista on mietityttänyt muuan kysymys: Miksi ruokalassa ei ole tarjottimia? Täyden keittolautasen, maitolasin, leivän, veitsen, lusikan, paperin ja margariinin pöytäanrahtaamisyritykset niillä vaivaisilla kahdella kädellä, jotka meillä ihmisillä sattuu olemaan, aiheuttavat pahemmanlaatuista turhautumista.

Totta on, että jokaiselle ruokailijalle varattu postimerkin kokoinen pöytätila ei riittäisi normaalikokoiselle tarjottimelle, mutta silti koulussamme tietävästi on ihmisiä, jotka vielä uskovat hiukan standardia pienempien tarjottimien olemassaoloon. Siis: Missä tarjottimet? **Pärskeitä selvittää...**

Eräs keittiöhenkilökunnan jäsen, jonka nimi ei ole

tiedossa, valaisi asiaa. Kuulemma ruokalassa on liian ahdasta (ette kai tekin ole huomanneet) ja tarjottimia ei mahtuisi kantamaan törmäilemättä. Toisaalta hän jatkoi vielä, että täytyy sanoa tuolle [toinen keittiöhenkilökuntaan kuuluva henkilö, jonka nimi ei ole tiedossa]:lle.

Ovatko tarjottimet siis odotettavissa ruokalaan jo lähivuosisikymmeninä? Sitä jäämme jännittyneinä seuraamaan...



Hanna Sauli

ATEISTIN JOULU

Ateisti-antimaterialisti-Antin (käytämme vastedes lyhennettä Antti, näin säästyy tilaa jopa kolmen palstarivin verran) elämä oli yhtä helvettiä, jos hän siis sellaiseen olisi uskonut. Kuvitelkaa, elämä tässä kristinuskosessa valtiossa, Suomessa, joka on kaikista Euroopan valtiosta lähinnä Amerikan yhdysvaltoja. (Huomatkaa, on erittäin tärkeää käyttää nimitystä Amerikan yhdysvallat, silloin heidän kuvitteellisenkin valtakuntansa on rajoittunut vain Amerikan mantereeseen. Yksistään Yhdysvaltojen käyttäminen on vaarallista, sillä kuka tietää, vaikka he haluaisivat kaikkien maailman valtojen yhdistyvän oman lippunsa alle tai pikemminkin valtansa ikeeseen. Nyt kun Saksa pian hallitsee koko Eurooppaa yhdentyvän EU:n nimissä, ei olla kovin kaukana tulevaisuudesta, jossa kaksi suurvaltaa, Yhdysvallat ja Saksa, heittävätkä riistävät varjonsa avuttomien kolmansien maiden ylle. Kuvitelkaa maailmaa, jota hallitsevat McDonalds ja E-rotic. AAARRGH!!!)

Varsinkin kirkollisten juhlapöytäjen ajat olivat yhtä tuskaa Antille. Pahin näistä ajoista oli joulu, sillä sen huumaan olivat markkinavoimahankeiset köyhien riistajat saaneet utjutettua Malboro-askin värisen joulupukin varjolla täydellisen kulutusjuhlan, jolle ei vetänyt vertoja mikään muu koko vuoden aikana. Varsinkin, kun se alkoi jo marraskuun puolella. Jo silloin alkoi kauppoissa - ikään kuin Antin ollessa niissä käynyt; hän oli erittäin omavarainen - ja TV:ssä - sen Antin oli hankkinut ennen valaistumistaan - amoton joulutavaroiden ja -lahjojen myynti, joka ei hellittänyt ennen kuin kuukauden kuluttua alkamisestaan automaattisesti joulun jälkeen. Tässä vaiheessa Antti pääsi vielä helpolla. Hän vain lopetti MTV:n ja Nelosen katselun ja siirtyi kulttuuripitoisemmille YLE:n kanaville. Ja tietenkin hän

kiinnitti postilaatikkoonsa ei mainoksia -tarran, jonka seurauksena aina avulias Posti lopetti mainosten jakelun lisäksi myös kaikkien ilmaisjakelulehtien toimittamisen.

Mutta pian alkoivat myös uskonnollispainotteiset ohjelmat ja julistukset. Lopetettuaan ulkona kävelmisen ja ajettuaan saarnamiehet pois kerrostaloasuntonsa käytävästä hän linnoittautui ikiomaan huoneistonsa ja rupesi elämään puhelimen ja hyväntahtoisten ystäviensä, jotka toimittivat hänen välttämättömät asiansa, varassa. (Näitä ystäviä oli aina muutama, he pitivät huolta siitä, että kaikki maailman Antit ja muut sulostuttaisivat elämäämme vielä tulevinakin vuosina.)

Joulukuun 21. päivänä Antti juhli vanhaa, perinteikästä "pakanoiden" juhlaa, jossa juhlittiin pimeyden väistymistä valon tieltä polttamalla takassa crinäisiä uskonnollisia kirjelmiä ja symboleita, jotka olivat pakostakin hänen kotiinsa tunkencet. Kynttilöitä hän ei polttanut, sillä niitä oli jostain hänelle tuntemattomasta syystä poltettu ikkunalaudoilla jo monina joulukuisina sunnuntai-iltoina. Sitä paitsi Anttia ne muistuttivat vain bättere folkien inhottavista Lucia-menoista, joiden yhteys jouluun oli hänelle aivan selvä.

Vaikka hän juhlikin valon juhlaa, eivät hänen pimeät päivänsä vielä olleet ohi. Vielä olivat jäljellä kolme tuskan päivää, jotka hän vietti hytisevänä kasana huoneistonsa pimeimmässä nurkassa. Sen jälkeen oli vain kaksi joulupyhää ja sitten...

Antti oli vapaa.
Vapaa kulkemaan minne halusi.
Seuraavaan juhlapyhään asti.

Ville Tulkki

JOULU TULEE TAAS

**JA PALAUTTAA MIELEN LAPSUUDEN JOULUTRAUMAT
-TOIMITAJAMME AVAUTUVAT**

KUN JOULUPUKKI OLI OTTANUT

"Se oli varmaan viimeinen joulukuusi, kun minussa oli vielä jonkinlaista lapsuuden uskoa joulupukkiin ja joulupukin kaikkivoipaisuuteen. Jotenkin se usko haihtui, kun pukki horjahteli olohuoneeseen, mätkähti tuolille istumaan ja tiedusteli sammaltacn: "Onkos täällä kilttejä lapsia?" Yllättäen joulupukki sai esityksensä jotenkuten vedettyä läpi, kunnes tuli lahjojen jaon aika. Silloin pukki nousi seisomaan, horjahti pöytää vasten ja tiputti vatsanaan olleen tyyny. Hämmästyneenä hän rapsutti partaansa, joka myös tippui. Joulupukki ohjattiin pian ulos jatkamaan kierrostaan.

Ilmeisesti joulupukin tekee joskus mieli vahvistettua glögiä..."



KIIREINEN JOULUPUKKI?!?

"On jouluaatto ja ulkona paukkuu pakkakanen lumen peittämässä kaupungissa. Odotan malttamattomana joulupukkia ja lahjoja, mutta kellon viisarit tuntuvat pysähtyneen paikoilleen. Vielä tunti jännitystä ja sitten tuo valkopartainen ja punapukuinen papparainen soittaa ovikelloa.

Tässä vaiheessa elämäni en ollut huomannut, että pukki on joka vuosi hieman erilainen. Lahjojen katoamista vaatehuoneesta olin jo ehtinyt ihmetellä, mutta äiti oli kertonut, että tontut olivat hakeneet ne yöllä. Sitä ihmettelin, että oliko ovi ollut yöllä auki vai mitenköhän he olivat päässeet sisälle. Äiti houkutteli minut joulukävelyille, toisin sanoen istumaan rattaisiin, jotta aika olisi kulunut nopeammin.

Samaan aikaan kotona, Isä vetää päälleen punaista nuttua ja karvahattua. On isukin vuoro olla joulupukki. Kaikki tuntuu sujuvan hyvin, mutta sitten -kuminauha katkeaa. Eivätkä isän käsityötaitot riitä kuminauhan vaihtamiseen. Kun sitten pääsimme äidin kanssa kotiin, maailmani tuntui murskautuvan. Isä kertoi, että

joulupukki oli käynyt sillä välin, kun olimme olleet ulkona. Lahjat odottivat minua, mutta pukilla oli ollut tosi kiire.

Saattaa tuntua vähäpätöiseltä, mutta pienen tytön muistoihin joulukuusi ilman pukkia jättää ikuiset traumat..."



KÄPYKUUSI

"Eräänä joulukuusi tarttui kuusenhakuretkeltä mukaan oikein sievä käpykuusi. Pian se seisoikin olohuoneessa sulamassa somine käpyineen. Käpykuusissa on kuitenkin salattu puolensa, jonka kohtaavat vain ne onnelliset, jotka keksivät raahata sellaisen omaan olohuoneeseensa. Lämpimässä huoneilmassa käpyjen silmut alkoivat aukeilla ja sadat kirput kömpivät tervehtimään äkkiä koittanutta kevättä. Ilahduttava kokemus ei niin eläinrakkaalle perheelle."



ARKKIENKELI GABRIEL

"Piinaisin joulumuistoni on se, kun menin 5. luokalla ilmoittautumaan Gabrieliksi joulu-evankeliumin musikaaliversioon, joka esitettiin joulujuhlan sijaan kirkossa.

Viikkojen harjoittelun jälkeen oli kenraali- eli pukuharjoitukset. Kirkolta kaikki enkelit saivat vakoiset rippikaavut, jotka tietenkin olivat liian isoja ala-asteelaisille. Lisäksi niistä puuttui nappeja ja kaikkea sellaista. Mutta minäpä, arkkienkeli Gabriel, Taivaallisen Sotajoukon johtaja, sain vitivalkoisen kaavun, ja kokonaista kaksi kierrosta kuusenkoristeköynnöstä päähäni. Takanani veisaavat rivienkelit saivat vain yhden. Voitte kuvitella, että olin tyytyväinen.

Sitten, tuon päivän aamuna, heräsin nenä tukkoisena. Ja päätin särkiä ja minua yökötti. Hurraa! Arkkienkeli Gabriel ilmoitti Suuren Ilon Kaikille Kansoille silmät sirrissä spottivalon häikäistessä. Ja unohti laulun sanoja. Taivaallinen Sotajoukko julisti äänet kirkkaina kunniaa, kun taas Gabrielin ääni oli sortua jatkuvaan niiskuttamiseen ja kurkun kutinaan.

Yleisön edestä poistuessani minua huimasi jo sen verran, että Gabriel kompastui kaapuunsa (ei onneksi kaatunut)..."



JOULUPUKKI TULEE -PAKOON!

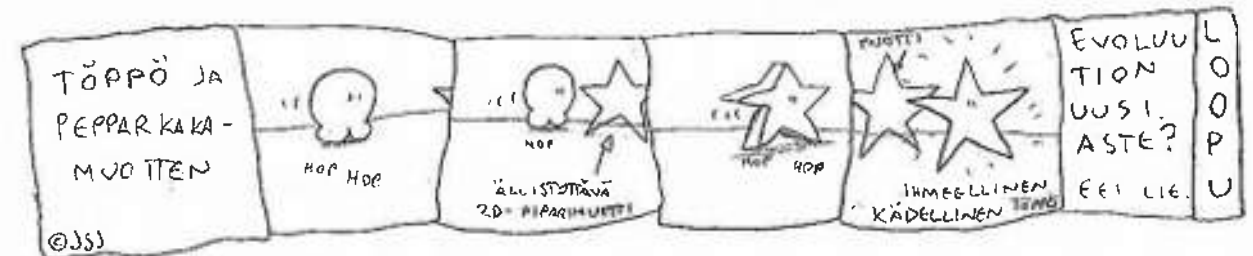
"On jouluaatto, lopultakin. Muiden pikku taapertajien tapaan olen odottanut sitä pitkään ja hartaasti. Vihdoin saadaan jakoon säkellinen lahjoja, pääasiassa minulle ja veljelleni. Luonnollisesti itse joulupukki saapuu jakamaan lahjat. Ovikello soi. Piinallisen pitkän ikkunassa odottamisen, ympärijuoksemisen ja "äiti miksi se jo tuu" -kyselemisen jälkeen. Isoveljeni saa kunnian avata oven, itse en yllä.

Silloin se tapahtuu, kuin suoraan painajaisesta. Iso, punapukuinen ja pitkäpartainen hirviö kepin ja säkin kanssa astuu ovesta sisään. Se kysyy ovatko lapset olleet kilttejä. APUA! Tästä ei voi seurata hyvää. Arvioin silmänräpäyksessä pakomahdollisuudet ja -reitit ja turvapaikat. Käännyin ja juoksen huutaen keittiön pöydän taakse piiloon. Täältä se hirviö ei minua löydä.

Vaan äitipä löytää! Pitkän suostuttelun jälkeen päästän irti pöydänjalasta, josta olen pitänyt kaksikin käsi kiinni. Suostun jopa samaan huoneeseen joulupukin kanssa, tosin tiuusti äidin kädestä kiinni pitäen. Uskaltaudun ottamaan lahjan joulupukin kädestä, vaikka polveni ovatkin jännityksestä tohjana.

Kun joulupukki lopulta lähtee seuraavia lapsia pelottelemaan, pääsen nauttimaan joulusta (lue joululahjoista, toim.huom.) täysillä. Kivojen lahjojen ansiosta seuraavana joulukuusi joulupukilla on ongelmia saada minut pois sylistään..."

Koonnut: Satu Weckman



JOULUTONTUN SYNTY JA NOUSU LUOMAKUNNAN KUNINKAAKSI

Nykyisessä suomalaisessa joulunviettovavassa on yllättävän paljon peruja "pimeältä kaudelta", jolloin pakanalliset uskomukset mellastivat Suomessa. Monet kristillisetkin vanhemmat pelottelevat herkkäuskaisia lapsiparkkojaan tarinoilla ikkunan takana vaanivista, ällöttävän pyhitetyistä joulutontuista. Eipä uskoisi että näillä hilpeillä punaposkisilla, ilmeisesti pukin ja muorin pyöräyttämällä pikku hyväntekijöillä voisi olla jotain tekemistä Suomen alkuperäisuskontojen alueiden, riidanhaluisten, koskoshimoisten, riettaiden ja paheellisten tonttujen kanssa. Mistä moinen muutos? No, kuten tiedämme, kaikki sentimentaalinen lässytys tulee aina lopulta Ruotsista.

Muinaisilla suomalaisilla oli loputtomasti erilaisia luonnonhenkiä. Mielikuvitus on köyhtynyt rankasti sitten Kristuksen: hyvien ja pahojen jumalien lisäksi oli peikkoja, noitia, jättiläisiä, maahisia, metsänneitsyitä ja kuolleiden henkiä, oli paholaisia, näkkeitä ja lähteenäijä sekä haltioita eli tonttuja. Haltioilla ei siis ollut mitään tekemistä lojveita lojuttavan pulskan kummitäidin kanssa, vaan ne saatiivat alueesta riippuen, olla yksisilmäisiä, karyajalkaisia korstoja tai pieniä, mustia kääkkiä. Kuvassa oleva Länsi- ja Etelä-Suomen tonttu muistutti ennen nykyistä mallia.

Pakanatontun toimenkuvaan kuului kaikenlainen huolenpito tontista (huomaa sanojen yhteys), kuten kipeiden elukoiden loitsiminen priimakuntoon, symbioosin, harmonian ja sen sellaisen hoitelu ja välillä myös AY-miehen tehtävät. Tonttu nimittäin omasi tietenkin erehtymättömän oikeustajun ja oli hyvää pataa viattomien ja vähäosaisten kanssa. Jotkut näkymättömät tonttulajikkeet ruokkivat perverssiä huumorintajuun myös vaeltellessa mökissä päästellen hiuksianostattavia äännähdyksiä.

Tontulle oli viisainta uhrata aina välillä sapuskat, eikä sitten mitään B-luokkaa, sillä jos murkina ei kelvannut tonttu saattoi tuikata tulen koko kämpän tai tehdä muun jäynää (vaikkapa murhata kiittämättömät syötettyään heille paskaansa).

Sillä aikaa kun suomalaiset kiusasivat toisiaan hulvattomilla kaubajutuillaan, kehittivät Eurooppalaiset aivan toisenlaisia tonttuhahmoja. Eurooppalaiset tontut olivat kiltejä, avuliaita ja hyveellisiä veitikkeitä. Nykyinen särmätön tontunällötyksemme onkin yksinomaan tuontituote. Se syntyi 1800-luvulla osittain satusetä H.C. Andersenin päässä ja levisi varsinkin saksalaisten postikorttien mukana. Aluksi niidenkin tontut olivat hiukka pelottavia käppänoita, kunnes ystävämme ruotsalaiset panivat alulle tonttemamme iloisen ja pyöreäposkisen tonttupojan.

Hanna Sauli



tontun pelko on viisauden alku

Tonttujen nimityksiä eri kielillä:

ruotsi	tomte, tomtegubbe
norja	tomte, nisse
tanska	nisse
englanti	gnome
irlanti	gnome
puola	gnom
flaami	kleinmanneken
hollanti	kabouter
saksa	Heinzelmännchen
ranska	lutin
venäjä	domovoi
serbokroatia	kippec, patuljak
bulgaria	djudje
tseki	skritek
unkari	manó

Onko joulupukki olemassa?

Kautta aikojen on mietitty joulupukin olemassaolon todennäköisyyttä. Asiasta on tehty tutkimuksia, jotka todistavat puolesta ja vastaan. Toimituksemme käsiin päätyi yhden asiasta tehdyn tutkimuksen tulokset, jotka halusimme jakaa kanssanne...

1§

Tietoomme ei ole tullut lentävää porolajia. 300 000 eläinlajia on tässä vaiheessa tutkimatta (suurin osa näistä on hyönteisiä). Tosin ei ole täysin mahdotonta, että joulupukin lentävät porot ovat tosiaan olemassa.

2§

Maailmassa on noin 2 miljardia lasta (alle 18-vuotista), mutta koska joulupukin toimialueeseen eivät kuulu muslimit, hindut, juutalaiset ja buddhalaiset, joulupukki joutuu vierailemaan vain noin 15% maailman lapsista (378 miljoonaa). Koska taloudessa on keskimäärin 3,5 lasta, joulupukki joutuu vierailemaan 108 miljoonassa kodissa. (Olettaen, että jokaisessa perheessä on vähintään yksi kiltti lapsi.)

3§

Joulupukilla on 31 tuntia aikaa työskennellä, ottaen huomioon eri aikavyöhykkeet sekä maapallon pyörimisliikkeen, olettaen että hän matkustaa loogisesti idästä länteen. Pikaisen laskutoimituksen tuloksena huomaamme, että joulupukille tulee 967,7 vierailua sekunnissa. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaisessa talossa joulupukilla on aikaa noin 1/1000 sekuntia parkkeerata, hypätä alas reestä, jakaa lahjat, juosta takaisin rekeen ja matkustaa seuraavaan taloon. Ottaen huomioon, että nämä 108 miljoonaa pysähdystä ovat kaikkialla ympäri maapallon ja kahden talon välinen matka on keskimäärin noin 1,3 kilometriä, kokonaismatkaksi tulee noin 140 miljoonaa kilometriä. Tämä tarkoittaa sitä, että joulupukin reki kulkee noin 1040 kilometrin sekuntinopeudella, 12 500-kertaisella äänennopeudella. Vertailun vuoksi todettakoon, että normaali poro kulkee nopeimmillaan noin 25 km/h.

4§

Reen paino on myös mielenkiintoinen tutkimuskohde. Olettaen, että jokainen lapsi saa vain keskikokoisen Lego-paketin (500g), reki painaa 189 000 000 kg. Lisäksi tulee ottaa huomioon joulupukki, joka on usein kuvattu reilusti ylipainoiseksi. Maalla normaali

poro voi vetää korkeintaan noin 140 kiloa. Vaikka olettaisimme, että lentävä poro (kts. 1§) voisi vetää kymmenkertaisen määrän verrattuna normaaliin poroon, reen vetämiseen ei riitä kahdeksan, eikä edes yhdeksän poroa. Tarvitsimme 135-000 poroa. Tämä nostaa massan, ottamatta huomioon kelkan painoa, 210 000 000 kiloon!

5§

210 000 000 kg:n matkustus 1040 km/s saa aikaan mahtavaa ilmansaastusta. Tämä saa porot lämpiämään samaan tapaan kuin avaruusalus palatessaan maan ilmakehään. Porojen etummainen pari kuluttaa 14,3 kvanttimiljoonaa joulea/sekunti/poro. Lyhyessä ajassa porot syttyvät liekkeihin, saaden aikaan ketjureaktion, joka johtaa kaikkien porojen räjähtämiseen. Koko porolauma höyrystyy 1/4260 sekunnissa. Joulupukki kohtaa samalla 17 500-kertaisen painovoiman. 120 kiloinen joulupukki painautuu reen takaosaan 1 959 016 kilon voimalla.

Tutkimuksissamme tulimme siihen tulokseen, että jos joulupukki jakoi lahjat viime jouluaattona, hän on nyt kuollut. Toinen vaihtoehto on, että joulupukki on huijausta (Mikä tosin on todella epätodennäköistä, sillä maailmasta löytyy niin paljon todistajia, jotka kertovat nähneensä joulupukin säännöllisesti vähintään kerran vuodessa).

Jatkamme tutkimuksia edelleen..."



Suuri joululahjagallup



Tämän gallupin tarkoitus oli paljastaa, mitä keskiverto Ressu haluaa joululahjaksi ja mitä ei. Ainoa asia jonka se paljastaa on, ettei keskivertoa Ressua ole tai ei ainakaan keskivertoja lahjatoiveita.

Gallupin taka-ajatukseksi oli tietenkin se, että Ressut voisivat jättää lehden juuri GALLUPaukeaman kohdalta auki, ikään kuin vihjeenä lähisukulaisille, joilta sukulaiset kyselevät "No mitäs teidän Linda haluaisi joululahjaksi tänä vuonna?" ja "Joko se Antti on lukiossa?" ja muuta sellaista, jotta Ressut tänä vuonna välttäisivät tyttökirjaklassikot ja 1000 palan palapelit.

Siis intoa pursuten Pärskeiden toimitus (allekirjoittaneen porkkanana viero toive: ei kolme Sofian Maailmaa tänä vuonna.) ryhtyi tekemään kenttätutkimuksen keinoin joukkotutkimusta Ressujen joululahjatoiveista ja oli jaadit "Een mä ticedä" ja "Joulun on vielä ikuisuus" huokautuvan alle. Mutta vain melkein, sillä uuterran kironnaisen tuloksena se sai kuulla runsaasti keskenään ristiriitaisia lahjatoiveita ja lukuisia traumoja tyyliin "Mä sain yhtenä jouluna pelkästään pehmeitä paketteja ja kylpyvahtoa." Ja nyt kun toiveet on kirjattu ja operalisoitu, voimme paljastaa gallupin tulokset, joista osa on muutettu prosenteiksi ja osaa taas ei, sillä kaikkia toiveita tuskin kannattaa tuskin yleistää.

Mitä te siis tahdotte?

Rahaa!!! Todellakin 30% teistä tahtoo rahaa eli nykyajan oravannahkoja. Tarkoittaako tämä sitä, että joulun onni piilee tukussa kahisevaa tai porsaallisessa kilisevää? Mene ja tiedä.

CD-levyjä!!! 21% teistä haluaa jouluaamuna asettaa soittimeen uudenputukaisen levyyn, mutta kukaan teistä ei halunnut paljastaa minkä nimisestä äänitteestä on kysymys...

Viherkasveja!!! Huimat 10% haluaa viherkasvia ikkunalleen tai muualle lähiympäristöön. (Kasvien suuri prosentuaalinen menestys johtaa juurensa pääasiassa kyselytilanteesta jossa ensimmäinen sanoi viherkasvin ja muut perässä...)

Mitä muuta te tahdotte?

(Näitä toivoivat aina yksi henkilö siis vain ja ainoastaan yksi henkilö.)

Lumilautaa. Maailman rauhaa. "Saari Pääsiäissaaren vierestä vois olla kivaa." **Kaktus** (pitäisiköhän tämä

lasken viherkasveihin?) "Ise asiassa mä haluaisin *Star Trek Enterprisen pinoisimallia.*" **Matka, Nalleja, Pörrösukat, Villasukat, Liekinheitin** ("Ihan oikeesti, oisko vähän hieno.") **Terveyttä, Käynti selvännäkijällä ja ikkuna. Menestystä demolle.** "Jääkarhu voisi olla aika kiva."

Lahjakorttejalahjakorttejalahjakorttejalahjakortteja.

Ja mitä te ette tahdo!!

30% ei toivo saavansa *pörrösukkia, villasukkia tai sukkaa* mummolta (ne on aina vaaleanpunaisia) ja vielä kerran, ei villasukkia.

20% teistä toivoi, ettei pukki rasittaisi itseään ja kannansi selkää vääränä pehmeitä paketteja tai vaatteita. 20% kertoi ilostuvansa mikäli pakettien joukosta ei ilmanna *kirjoja*. (Äidinkielenopettajat, nyt on syytä huolesta...)

(Haluan nimeltä raottaa haastattelujen yksityisyyttä peittävää vertausta kertomalla, että kahden edellisen kerran vastaajat olivat kaikki poikia. Onko tämä taas sukupuolisyrittäjä tai asenteellista propagandaa? Ei, tämä on totuus.)

Mitä monet teistä ovat jo kerran saaneet eivätkä toivo toiste saavansa.

"*Ruotsinkielinen kirja* ois rangaistus." **Karkkia, Suklaata, Astioita, Kynsilöysiä, Lamppuja.** "Mä en haluu matoja." **Detokomeen käytön käsikirja, Videoita, Miespuolinen Ressu: "Cindy-nukke," Tsehovin muistelmakirja, Funktiot ja yhtälöt 2.**

(Toim. Huom. Kukaan ei kieltäytynyt vastaamasta jälkimmäiseen osaan sanomalla: "Lahjahevosen suuhun ei käisö.")

Ja vielä hetkeksi gallupin alkuperäiseen taka-ajatukseen... tätä lehteä ei kannattane jättää gallupaukeaman kohdalta auki, ikään kuin vihjeenä lähisukulaisille, sillä he oletettavasti selaavat gallupin hätäisesti läpi ja rientävät luoksesi: "Mä kun oon aina luullu että sä tykkäät rotummon sukista" tai "Kerro mulle miksi kaikki haluaa rahaa, oishan toi ruotsinkielinen kirja tosi hyödyllinen..."

Pärskeitä kiittää gallupiin vastanneita henkilöitä!!!

Lotta Lehtonen

Ikuisen joulun kauppa



Aina joulun lähestyessä, joulukuvastojen putkahtaessa postiluukuista ja kauppojen somistautuessa punaiseen herää keskustelu joulun kaupallisuudesta ja sen vuotuisesta varhaistumisesta. Kaikki huomaavat irvokkaan joulupukin naaman ilmestyneen Tiimarin ikkunaan ja Stockmannin jouluväliä, mutta ajatelkaapa jos ne eivät ilmestyisikään vaan olisivat esillä läpi vuoden, kuten Amerikan Yhdysvalloissa Holiday Shop -nimisessä liikeketjussa. Vaikka nimi viittaa selkeästi lomaan on kauppa erikoistunut joulun. Sen kaikissa muodoissaan.

Kun astut liikkeeseen, iloiset joululaulut täyttävät tajuntasi ja tonttumyssytetty muovinen kuusi toivottaa sinulle hyvää joulua. Liike on täytetty aidoilla muovikuusilla, jotka on huomollisesti koristeltu toinen toistaan komeammilla koristeseiteillä.

Koristevalikoima on valtava. Kaupan kokoelmista löytyy perinteisiä kiiltäviä palloja, tähtiä, lippuvanoja, hileköynnöksiä ja tonttuja, siis aivan kaikkea mitä joulun ja joulukuusiin on totuttu liittämään ja paljon mitä ei. Suomalaisissa joulupuissa ei ole vielä näkynyt minikokoisia baseballräpylöitä ja mailoja. Myöskään golf ei liepe saanut niin suurta jalansijaa että golfpallot, mailat tai kyseistä lajia pelaavat joulupukit täyttäisivät joulukatoa. Kuusen voi mys täyttää suosikki-sarjakuvahahmonsa figureilla. Joulukaupassa siis kaikki on joulusta tai kaikesta ainakin voidaan tehdä joulusta, kuten koirista ja kissoista, ja vieläpä hyvin helposti, nimittäin pukemalla pienet hahmot enkelimekkoon, lisäämällä siivet selkään ja sädekehä pään päälle. Katossa kiertää iloisesti tekolumentettu joulujuna ympyrää.

Holiday Shopilla on myös suuri valikoima joulu ja muita sesonkikortteja. Aiheita löytyy sielläkin laidasta laitaan. Osa kortteista kuvaa ensimmäistä joulua sekä perinteisillä toteutuksilla että uusilla kuten tyylieltyssä kortissa jossa heinien keskellä makaa vauva jonka ympärille on kierretty suuri lahjanaru sekä rusetti.

Mitä tahansa joulusta siis haluatkin, saat sen tältä kauppaketjulta, jos haluat. Kun lähdet kaupasta, enkelipukainen Minni-Miiri toivottaa sinulle onnellista uutta vuotta. Pistää ajattelemaan mitä kaikkea joulusta todella voisikaan muodostua, mikäli se ei kestäisi vain puoltatoista kuukautta vaan kaksitoista.

Lotta Lehtonen



X-MAS
FREE

Töppö ja sen tekijä

Kaikkihan tietävät, että kaiken takana on nainen, mutta Töpön takana onkin mies! (Siis kuvainnollisessa mielessä...) Ja tämän miehen nimi on Jukka Jussila ja hänellä on unelma. Isona hänestä näet tulee filosofi. Eli siis... Tässä jutussa tulee olemaan paljon järkyttäviä paljastuksia (joo...) kuten kaikissa skandaalinhakuisissa henkilökuviissa yleensäkin, joten tässä niistä ensimmäinen: Jukka ei ole Ressusta! Nykyään hän opiskelee Oulunkylän lukiossa, mutta koska hän on ollut Ressun yläasteella, hyväksyi tekopyhän toimituksemme hänen sarjakuvansa lehtemme ja lätkäisi vielä päälle 99% Ressu-leiman.

Eli sitten asian eli Töppöön ja sen alkulähteisiin (valmistautukaa, traaginen paljastus numero kaksi tekee tuloaan). Kuten kaikki suuret ideat, ei Töppökään ole entää alkuperäisen tekijän hyödynnettävissä. Jukka näet (Bill Gatesin mukailen) vei idean serkkultaan! Tosin hän ilmoittaa itse vasta tehneensä Töpöstä tähden (totta!) ja ettei se olisi koskaan ollut niin arvostettu kuin sen olisi kuulunut olla hänen serkkunsa stripeissa. Mutta on Jukalla ollut apujakin piirtämisessä, sillä hän tunnustaa inspiraation lähteekseen Sannan ("Jukka! Me tarvitaan lehteen uusia Töppöjä! Piirrä!").

Nimen ei pitäisi ihmistä peilata, mutta Töppöä se ilmeisesti peilaa. Hän/se on nimittäin ilmeisesti

nimetty juuri ulkomuotonsa mukaan (siis pullea ja avuton, ei lipsahdus kynästä). Ulkomuoto on erittäin tarkkaan suunniteltu, jopa fysiologisia ja psyykkisiä (kyllä, ulkonäöstä näet nekin!) ominaisuuksia myöten. Töppö näet koostuu asiantuntijan selvityksen mukaan kolmesta solusta, isosta Töppötöhnäsolusta ja kahdesta pienemmästä Töpönsilmätöhnäsolusta. Eli kysymys herää: Onko Töppö jonkin sortin ameeba...? Ei suinkaan, hänellä on näet tunteetkin. Lukekaa tarkasti vielä julkaisemattomat Töppö-sarjikkeet niin ehkä huomaatte niistä tunteiden palon!

Kaikkien journalistietiikan sääntöjen mukaan meidän on kerrottava, ettei Pärskeitä ole ensimmäinen etappi Töpön maailmanvalloituksessa. Sen kunnian saa osakseen Internet (www.mbnet.fi/~antion/toeppoe), jonne Töpön sijoitti Jukan hyvä ystävä Antti Nilsson, jolle hän muuten toivottaa hyviä syntymäpäiviä (kts. edellinen Pärskeitä).

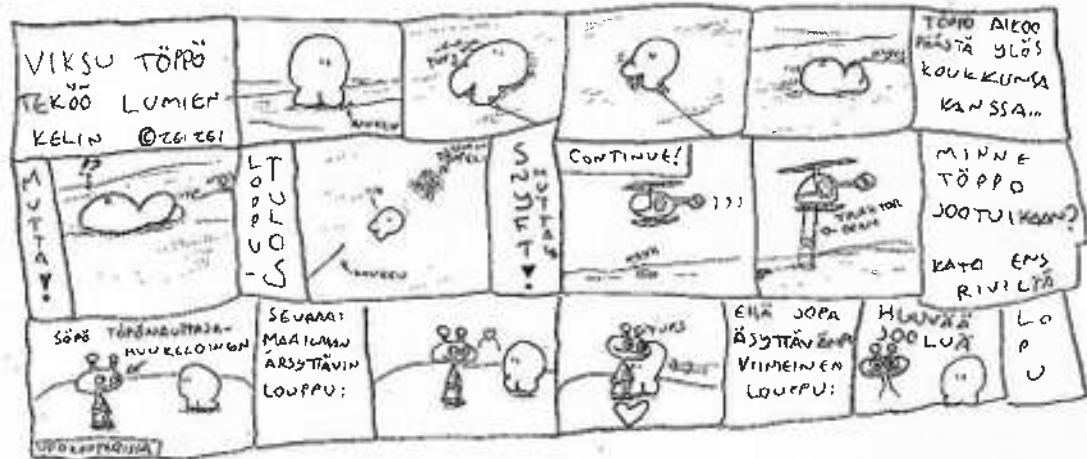
Näin loppuun saivat lehtemme erityisen keuhkotiivistä toimittajat päähänsä tehdä Hesarin NYT-liitteen jo klassiseksi muodostuneen kysymyksen:
-Sano 3 substantiivina, jotka sopivat sekä sinuun että Töppöön!
"3 substantiivina, jotka sopivat sekä sinuun että Töppöön! Hah hah. Noh, konekivääri, söpölinni ja objekti."
Ja vielä pötvän viimeinen skandaaliutinen: ikäväksemme meidän

täytyy todeta myös Jukan olevan ennakkoluulojen uhri. Tai niin kuin hän itse asian ilmaisee: "Kuuntelen hevimusiikkia ja pelaan rootipelejä. Olen siis saatananpalvoja." Toimituksemme pahoittelee tapahtunutta.

Haastattelun teki Sanna Pitkänen ja hänen "esteellisyytensä" vuoksi puhtaaksikirjoituksen hoiti Ville Tulkki.



jukka ↗



Pärskeiden jouluevankeliumi

Kaikkien tuntemasta jouluevankeliumista tehtiin uusi suomennos muutama vuosi sitten. Tekstiä muutettiin ymmärrettävämpään muotoon, siitä tehtiin nykyaikaisempaa. Vaan noinkaan tuore käänös ei ajan hermolla olevalle toimituksemme kelyannut. Niinpä päätimme kirjoittaa jälleen uuden version. Tällä kertaa emme keskittyneet kieliasun nykyaikaistamiseen, vaan sisällön modernisointiin. Onhan paljon ymmärrettävämpää lukea EU-komissiosta kuin taivaallisesta sotajoukosta...

Siihen aikaan antoi keisari Ahtisaari Suuri käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava sormenjalkien rekisteröinti. (rikollisuus rehoitti hälyttävästi)

Tämä sormenjalkien rekisteröinti oli ensimmäinen ja tapahtui Lippoksen ollessa Suomen käskynhaltijana. (Lippoksen organisoima salaliitto oli vienyt varsinainen päätösvalan Ahtisaari Suurelta, joka oli vain muodollisesti valtakunnan päämies)

Kaikki menivät antamaan sormenjalkensa, kukin oman lääninsä pääkaupunkiin. (uusi läänitys tuotti suurin selkänaukkoja, ja vain viisi läänin ruukkia)

Niin myös Jussi lähti Lapista, Inarin kaupungista ja meni sormenjalkien antamista varten Etelä-Suomeen, sen pääkaupunkiin Hämeenlinnaan, sillä hän kuului Etelä-Suomen läänin. (Jussi oli saanut väliaikaistötä Lapista, laskettelurinteen tamppaajana).

Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marjan kanssa, joka odotti lasta. (Marja oli neitsyt, koeputkihedelmöitys oli jo keksitty)

Heidän siellä ollessaan tuli Marjan synnyttämisen aika, (lapsi syntyi etuajassa, koeputkihedelmöityksen ongelmana oli, että lapset syntyivät säännöllisesti muutaman viikon etuajassa ja keskoskaapeista oli jatkuva pula)

ja hän synnytti tytön, esikoisensa. Kätilö kapaloi lapsen ja antoi Marjalle, sillä lapselle ei ollut tilaa keskoskaapissa. (lapsen piti olla poika, mutta hedelmöitysvaiheessa olivat koeputket menneet sekaisin)

Sillä seudulla oli poliiseja yöllä ukona vartioimassa laumaansa. (tuohon aikaan kansalaisia kutsuttiin yleisesti poliisien laumaksi, sillä heistä piti suuren rikollisuuden vuoksi suojella kuin avuttomia lampaita)

Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat EU-komission puheenjohtaja ja EU:n tähtilipun loisto ympäröivät heidät. Pelko valtasi poliisit, (poliisit eivät tieneet kuka heidän edessään seisoivat, koska EU:n virkamiehet eivät näyttäneet juuri koskaan)

mutta EU-komission puheenjohtaja sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. (EU-direktiivin mukainen aloitus)

Tänään on teille Hämeenlinnan kaupungissa syntynyt Pelastaja. Hän on Kristis, Rouva. (Kristiina, jonka lempinimi oli Kristis, oli tosin koko elämänsä neiti. Tämän EU-komission puheenjohtajan pienen mokan takia Kristis joutui koko elämänsä

korjaamaan ihmisten puheita, kun he kutsuivat häntä rouvaksi)

Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna äitinsä vieressä, koska ei mahtunut keskoskaappiin." (poliisien onneksi vain Hämeenlinnan keskussairaalassa oli tuohon aikaan synnytysosasto)

Ja samalla hetkellä oli EU-komission puheenjohtajan ympärillä suuri EU-komission jäsenten joukko, joka ylisti EU:ta sanoen: (he olivat lentäneet kukin omalla yksityiskoneellaan Brysselistä. Näin monta EU:n virkahenkilöä ei kukaan ollut aiemmin nähnyt, ainakaan samalla kertaa)

-EU:n on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, jotka sen direktiivejä tottelevat. (poliisit tunsivat omantunnontuskia rikotuista direktiiveistä ja uskoivat suuren rikollisuuden olevan EU:n rangaistus heille)

Kun EU-komissaarit olivat lentäneet takaisin Brysseliin, poliisit sanoivat toisilleen: "Nyt keskussairaalaan! Siellä näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä EU-komissio meille ilmoitti." (EU:n sana oli laki, jota kaikki kunnioittivat, vaikka direktiivejä rikottiinkin)

He lähtivät kiireesti ja löysivät Marjan ja Jussin ja lapsen, joka makasi Marjan vieressä. (lapsi nukkui tyytyväisenä, kunnes poliisit tulivat rynnäköllä sisään ja säikäyttivät sen)

Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. (he selittivät kaikki innoissaan yhteen ääneen, eikä siltä meinannut saada mitään selvää, ennen kuin rynnäköä johtanut vanhempi konstaapeli vaimensi joukkonsa ja selosti itse tilanteen)

Kaikki, jotka kuulivat poliisien sanat, olivat ihmeissään. (sairaalassa henkilökuntaa oli saapunut paikalle suuri joukko ihmettelemään tapahtunutta)

Mutta Marja kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut ja tutkisteli sitä. (hän oli aivan ihmeissään synnytyksensä saamasta hälystä, ja uskoi poliisien kertomuksesta olevan hyötyä myöhemmin hänen kirjailijan urallaan)

Poliisit palasivat kiittäen ja ylistäen EU:ta siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu. (he uskoivat entistä vahvemmin EU:n sanan olevan laki ja EU:n kaikkein ylin. He palasivat töihin ja saivat sinä yönä kiinni rikollisia niin paljon, että Hämeenlinnan vankilamuseo jouduttiin ottamaan putkaksi, väliaikaisesti...)

BÄNDIESITTELYSSÄ

X-MAS
FREE

MOTIVATORZ

Lukiomme oppilaista monet soittavat bändeissä ja harrastavat musiikkia erilaisissa kokoonpanoissa. Pärskeet on pyyteettömästi valmis tuomaan heitä koko koulun julkisuuteen. Pärskeitä kirjoittaa kohta sinustakin, muistatthän...

Ensimmäisenä komerosta astuu Motivatorz.

Motivatorz on rap/hiphop-bändi, jota pyörittävät Ressu Joni Rousku (vuoden nahka, kuten kaikki viime numerosta muistavat ja heräävään kysymyksen vastaus... kyllä! Meidän on pakko jankata samoista ihmisistä kyllästyneeseen saakka) ja hänen ei niin Ressu kaverinsa Mika. Tässä palloja keskustelusta, jota allekirjoittanut kävi jätkien kanssa. (Tästä eteenpäin Joni on lyhennetty R ja Mika M ja toimittajan kommentit, kysymykset jne. on kursivoitu, ainoastaan egon pönkitämistä varten.)

...Joni kerro nyt jotain teidän bändistä niin mä saan siitä jotain kuvaa ennen kun sun kaveris tulee. Joni ei ehdi kommentoida sillä Mika saapuu paikalle suoraan räntäsaateesta... Kuinka te sitten eksyitte yhteen ja tekemään musiikkia?

R: Se ois varmaan ton jalkapalloharrastuksen kautta...
M: Joo, pari vuotta sitten me osuttiin samaan joukkueeseen...

Mihin?

R: Kiffenin... (naurua)... "Mustat hurmurit."
M: Ja sitten me huomattiin että kummatkin pidetään samanlaisesta musiikista, siis rapista... ja liikutaan aika tavalla samoissa piireissä.

Kuinka te rupesitte tekemään omia juttujanne?

R: Kun on tarpeeksi kuunnellut rappia, sitä rupee itekin heittämään omaa riimiä.

Kuinka kauan te ootte sitten soittaneet yhdessä?

R: Vuosi, mutta soittaminen ei oo varmaan oikee termi...

M: Ei varmaan.

Siis te ette soita?

R: Räppiä enemmänkin tehdään...

M: Ensin taustat tietokoneella tai oikeesti rumpukoneella ja niitten taustojen päälle rapataan.

Ahaa!

R: Keikoilla vois esiintyä varsinaisen bändin kanssa...

Te siis teette räppiä.

R: Niin tai ehkä enemmän hiphopin ja rapin välimuotoa. Yritetään tehdä positiivista musiikkia. Vaikutteita on siis tullut De La Souliilta ja A Tribe

Called Questilta.

Selvä. Mikä on sitten rapin ja hiphopin välinen ero?

M: No sitä rajaa on vaikeeta vetää. Hiphop on enemmän tanssittavaa... joo, ja sanotuksissa on eroa, tässä ehkä pitäs tähdentää että me ei todellakaan tehdä mitään gangstaräppiä.

R: Niin ei mitään 2Pac tai Snoop Doggy Dog tavaraa.

Ei siis mitään Coolton tyypistä?

R: Älä mainitse Coolton nimeä haastattelussa.

Teettekö te ite kaiken mitä te esittäte?

M: Joo, kyllä me tehdään... (Mikan kimmukka soi ja haastatteli kaeskeytyy hetkeksi)

Mites teillä on noitten keikkojen kanssa?

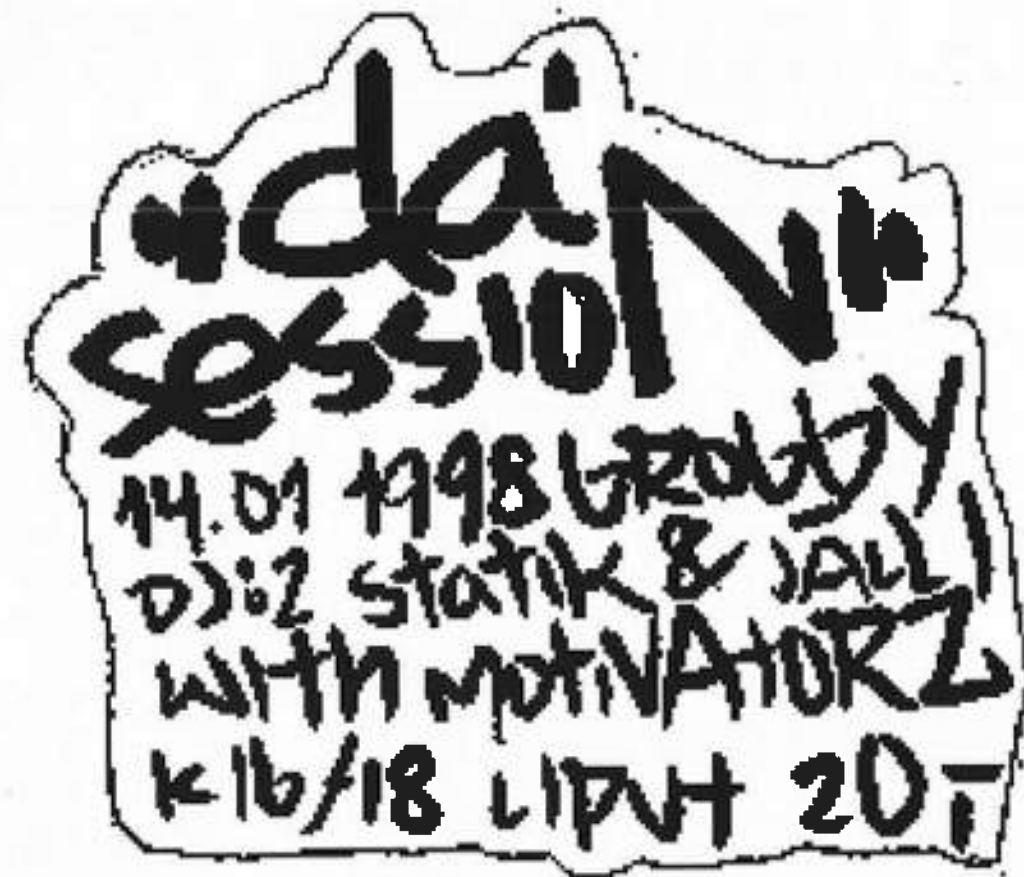
R: Me ei oo pahemmin heitetty keikkaa...

M: Vois sanoo että meidän keikkaputki alkaa ens vuoden alusta.

R: Niin tammikuussa on yhet kotibailut joissa me esiinnyttään.

(Siitä vielä lisää edempänä)

Motivatorz



Minkälaiset tulevaisuuden suunnitelmat teillä on rapin ja hiphopin suunnalta?

R: Meille tää hiphop ei oo mikään muutijuttu...

M: Ei todellakaan, tää on lähemmäs elämäntapa...

Meinaatteko te oikeesti että kun te ootte kolmekymppisiä, perheellisiä ihmisiä te vielä teette hiphopia ja pukeutatte levysiih housuihin?

R: Joo, kyllä varmaan.

Ei hiphop tai rap oo kiinni housujen leveydestä vaan muista paljon suuremmista asioista.

Motivatorz kommentit

Rock

R: No ei se mitään täyttä paskaa oo... Rage Against the Machine on ihan hyvä.

M: En pidä.

Pop

R: Populaarimusiikkia eli paskaa...

M: Puff Daddy ja Wu-Tang paskaa.

Klassinen musiikki

R&M: Siitä voi ottaa samplejä (Taustalle jotain...)

Tekno

R&M: Perseestä.

Rap/Hiphop

R&M: Se on sitä itteään

Soul

R: Ihanan rauhallista.

M: Joo. Romanttisiin koti-iltoihin.

Linda Lampenius

R: Ei se itseasiassa oo niin hyvänsäköinen.

M: EIKÖ?

Suomi-iskelmä

R&M: Eput on hyvä... mut ei se kyllä oo iskelmää...

Jari Sillanpää ei kuulu suosikkeihin.



haastatteli Lotta Lehtonen

Seuraava Pärskeitä ilmestyy
ystävänäpäivän aikoihin!!!

Älä sano ehkä, jos voit sanoa kyllä.

Älä sano katsotaan huomenna
jos voit jo tänään sanoa ei.

Älä sano lintu kuin lintu,
sano pääskynen tai haukka.

Älä sano kukka kuin kukka,
sano keltavuokko. Anemo
ranunculoides, ja kissankello.

Älä sano, no olkoon, jos voikukista
aletaan keittää heikoille keittoa
ja kissankelloilla halutaan soittaa
muuharaisillekin sapeli kouraan..

Älä sano, samapa tuo, silläkin uhalla
että sinut heitetään vailla
vettä ja paitaa, pimeään, kylmään.

Älä pelkää yksinäisyyttä, ehkä se
on pelkkä tauko ennen loppusoiton
pitkää, kiitvasta syleilyä.

Älä huokaa jos sinun on huudettava.

Älä huuda jos kuiskauskin rikkoisi
kurkiaurat matkalla rinnasta rintaan,
särkisi ikuisesti aran astiamme.

Älä, älä koskaan suutele otsalle
jos voit suudella suoraan suulle.

Tommy Taberman: Kaipaus

Linda L.



Olipa kerran

VUOSI 1997...

Vuoden 1997 päivät kuluvat kiihtyvällä vauhdilla. Jos vielä on jotain, jota haluat tehdä juuri tänä vuonna, ei kannata haaskata aikaa, vaan panna toimeksi. Mutta sitä ennen lue tämä.

Jos et vielä ole häpeäksesi huomannut, osenainen Suomi täyttää pyöreitä vuosia. Vanhan ihmisen ikaan ehtinyt maamme viettää 80-vuotissyntäreitä 6. joulukuuta. Silloin on Suomen itsenäisyyspäivä eli Independence day. Ja kuten yleensä, myös tästä aiheesta löytyy pöyhäva kysymys: kuka saa puhalttaa kynttilät kakusta?

Kun selataan historianlehtiä kauas taaksepäin aina vuoteen 1997 asti, löytyy paljon muolimaa mullistavia tapahtumia. Tällä kertaa politiikka jää unholaan. Ketä nimittäin kiinnostaa poliittiset tapahtumat? Ja kuka niitä edes muistaa?

Tämän vuoden ehkä riemastuttavin tapahtuma, ainakin urheilufriikeille, sai onnellisen loppunsa 26.10, kun MARTINLAAKSON mahti Mika Häkkinen voitti ensimmäisen kerran F1-kisoissa! Toivottavasti et missannut tätä hermoja riipivää kisata.

Ja jotta urheilua ei tässä jutussa olisi liian vähän, on mainittava yksi vuoden merkittävimmistä rakennuksista - Hartwall Areena. Siellä monet ovat jo kokeneet elämyksiä, kuten Suomelta penkin alle menneet lätkän MM-kisat.

Paitsi Hartwall Areenan konserteissa myös muualla maa tärisi. Kesän helteissä, Suomen suvessa, Stadikalla nousivat lavalle puolen sadantuhannen katsojan eteen isot (ei sanan varsinaisessa merkityksessä) TÄHDET. Nimittäin Michael Jackson ja U2. Erityisesti M. Jackson viipyi rajojemme sisäpuolella pitkän tovin.



Vuoden Suomea kartalle vievän tittelin saa Linda "viulu" Lampenius. Tämä Suomen kuuluisin blondi on aloittanut maailmanvalloituksen ryminällä. Ympäri Tellusta matkaava viulisti on huumannut yleisöään kaikkialla. Miisan yrittämän maailmanvalloituksen jälkeen siideripullossa komcileva kaunotar on tervetullut vientituote.

Vientituotteista puheen ollen, Suomen kansan on lumonnut pieni, alunperin musta ja taskuun mahtuva "jumala". Ihmiset puhuvat sille issekseen jopa keskellä katuja. Eikä heitä edes luokitella hulluiksi. Tämä pikkuruinen palveluksen kohde on nostanut Suomen tilastojen ykköseksi, nimittäin kännykkätilastojen. Siinä on jälleen yksi asia, jossa suomalainen on päihittänyt ruotsalaisen ja norjalaisen!

Vuodessa 1997 on ollut myös dramatiikkaa. Kolme merkittävää henkilöä on poissa keskuudestamme: prinsessa Diana ja Äiti Teresa, joita miljoonat ihmiset ympäri maailmaa surivat, sekä suomalaisille erittäin tärkeä Kylli-täti, joka ennen kaikkea muistetaan joulusadusta.

Kun vielä panemme merkille, että ensimmäinen kunnan lumisade leijaili maahan sunnuntaina 23.11.1997, olemme kahlanneet läpi vuoden 1997 poimien sieltä tärkeimmät happeningit.

Ja niin olemme valmiita toivottamaan VUODEN 1998 tervetulleeksi. Mutta sitä ennen täytyy vielä odottaa PUKKIA...

Anna Heinonen

Salon Femme



Helena Kauppinen
Riitta Teirikari



Nyt upeat
vanhojentanssikampaukset
meiltä!

Kalevankatu 7 00100 Helsinki
Puh: 646 968
640 646

Sanottua

part 2

X-MAS
FREE

Jälleen on pikapikaa koottu oppitunneilla kuultuja satkauksia illoksenne ja ihmetyksenne. Saamistamme pyynnöistä huolimatta emme kerro kenen suusta kukin sitaatti on, vaan jätämme ne salaperäisyyden vehtämäksi. Hauskempihan niitä on veikata...

"Jos koko meidän Ressun lukio lähtisi Stockalle ja vaan alkaisi lappaa tavaraa kassiin, kukaan ei voisi meille mitään!"

Oppilas: -Mikä siis on gravitaatiovakio?

Opettaja: -Se on se kaava.

"Minähän en usko mihinkään ylikuunnolliseen"

"Tämähän on näitä fysiikan kokeita, joissa jokainen löytää itsestään sadomasokistisia piirteitä"

"Jos minulla olisi harrikka, perustaisin moottoripyöräkerhon McDonalds"

Oppilas: -Tässä laskussa taisi mennä kaikki pieleen.

Opettaja: -No siitähän on hyvä aloittaa!

Opettaja pyöristää 87,75 on kahden numeron tarkkuudella 84.

"In this course we are going to study about freetime activities, well, freetime is something you don't have but it's still nice to talk about it"

"Ja silti sitä voi juoda! Ihmeellinen aine tuo vesi! Kerrassaan merkkillinen! Ihmeellinen! Niin ihmeellinen ettei ole totakaan!"

"Se on seksi ja irstaus"

"Ei alkuasukas, joka siellä Australian viidakossa asuu..."

Fysiikan tunnilla Faradayn häkki. Ääni luokan perältä: -Pistä toi sähköjohto sun silmälasien sarkoihin!

"Kun tässä pari viikkoa kah-

lataan, niin kyllä tämä tästä iloksi muuttuu"

"Jos joku menettää tämän takia pisteen ylioppilaskokeessa, lupaan tarjota hänelle... jäätelöannoksen!"

"Aivan äärimmäisen oikein"

"Vous savez lecher les bottes"

"Ja nyt kysynkin teiltä hyvät oppilaat, ja miksei muutkin oppilaat..."

"Ei sitä ole pakko osata, mutta jos ette osaa, tulen teidän untime kummitelemaan"

"Teidän takia minun piti sittenkin tulla jaksossa tulla opettamaan Ressun 1 kurssi!"

koonnut Sanna Pitkänen



Kiitokset

Salon Femme
Pappagallo
Road House Café
Suomalainen kirjakauppa
Kotka Apteekki
Kahvikauppa ja café Martta
Ravintola Torini
Namupete
Erityiskiitos rahoituksesta
koululle

Toimituksen kiitokset myös seuraaville, sillä ilman heitä tämä lehti ei olisi tämän näköinen:
Inspiraatio: ISMO
Lehden ainoa asiallinen sivu: oppilaskunnan hallitus ja Anna Savolainen
Palautte: ne ihanat ihmiset, jotka sitä antoivat
Painatus: Painotalo Auranen
RAHA: OPK:n hallitus

RESSUILLE SULOISTA JOULUA!





**Pärskeet jatkuu
ENSI JAKSOSSA**

...Ja kirjoittaa pian.
Sinustakin